

tor, er de ansatte og brugerne sammen med de politisk valgte. Lad os give brugerne og de ansatte større ansvar og flere demokratiske rettigheder, så skal vi nok få en udvikling af den offentlige sektor i den retning, vi gerne vil have. Købmandsvejen er gift for demokratiet.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Enhedslisten har altså et forklaringsproblem i dag, og det er jo måske, fordi Enhedslisten ikke har kigget lidt i bakspejlet og set, hvad der egentlig er grunden til, at sagen i Esbjerg har udviklet sig sådan, som den har.

Hvis man går 2 år tilbage, til april 1993, og ser, hvad det egentlig var, der skete dengang, så gjorde man det i Ribe Amt efter pres fra bl.a. fagbevægelsen og venstrefløj, at man i huj og hast skyndte sig at gennemføre denne udlicitering og lovede de lokale private mulighed for at vinde.

Hvad skulle der nemlig ske den 1. juli 1993? Da trådte nogle EU-regler i kraft, og de EU-regler kunne have betydet, at det var portugisiske eller græske firmaer, der var løbet med licitationen dernede, og så havde Enhedslisten stået her på talerstolen og råbt om social dumping, og hvad ved jeg.

Nu blev det altså et privat dansk firma, der bl.a. efter pres fra den danske fagbevægelse og venstrefløj, dernede vandt. Man skyndte sig at lave licitationen, og man bør altså kende hele historien i stedet for at råbe så højt, som Enhedslisten har gjort i dag.

Så skylder jeg også nu, hvor hr. Klaus Hækkerup er kommet tilbage, at vende tilbage til en lille dialog, vi havde tidligere på dagen, hvor hr. Klaus Hækkerup ikke mente fra Folketingets talerstol at have sagt, at Socialdemokratiet ville kræve tryghed i ansættelsen for de offentligt ansatte.

Jeg har nu fået en udskrift af hr. Klaus Hækkerups ordførertale, og det fremgår altså klart og tydeligt: »Vi ønsker at sikre tryghed i ansættelsen for de offentligt ansatte.« Det var det, hr. Klaus Hækkerup tidligere benægtede at have sagt. Så skulle den sag vist være bragt på plads.

(Kort bemærkning).

Klaus Hækkerup (S):

Både SF og Enhedslisten har fremsat dagsordensforslag, der indebærer, at regeringen skal foretage en nærmere undersøgelse af udliciteringers konsekvenser og, som det hedder i

Enhedslistens dagsordensforslag, privatiseringers og udliciteringers konsekvenser for den offentlige service.

Socialdemokratiet kan ikke stemme for nogen af de to dagsordensforslag. Det er sådan, at statsministeren har bedt finansministeren og indenrigsministeren om at lave en fælles statusrapport over de hidtidige erfaringer med udliciteringer i det offentlige. Denne rapport forventes at foreligge ved udgangen af maj måned i år, og der er derfor ikke grundlag for at iværksætte yderligere undersøgelser, før vi har den af regeringen bebudede undersøgelse. Når vi har den, kan der selvfølgelig være grundlag for en diskussion om, hvad der så skal ske.

For så vidt angår det af hr. Kim Behnke rejste spørgsmål om tryghed i ansættelsen, så relaterer det sig jo ikke til den disput, vi havde, nemlig om der overhovedet kunne finde afskedigelser sted. Selvfølgelig kan der finde afskedigelser sted i den offentlige sektor. Jeg har også selv som borgmester været med til at gennemføre nogle stykker af dem; det kan, er, har været og vil antagelig også i fremtiden blive nødvendigt.

Det, jeg tænkte på med tryghed i ansættelsen, relaterede sig til, at man ikke, sådan som vi oplever at de borgerlige partier ønsker det, bare skal privatisere for enhver pris, bare sige, at det er godt, når det bliver privatiseret eller udliciteret. Dét skaber utryghed i ansættelsen, og det er den form for utryghed, vi vil afskaffe.

(Kort bemærkning).

Kjeld Rahbæk Møller (SF):

Det er jo interessant at høre VKZ-partiernes dialog med gammelkommunisterne, som de partier har valgt at kalde Enhedslisten; jeg foretrækker at bruge det navn, partiet selv har valgt. Den afdækker jo, at disse højrepartier i al deres ideologi søger et spejlbillede af sig selv. De vil have, at alt skal være privat, og så må der være nogle, der også vil have, at alt skal være offentligt.

Hr. Svend Erik Hovmand spurgte konkret SF, hvad vi mener i den situation, og svaret er helt klart: Vi nægter at være et spejlbillede af de tre partier. Vi er uenige med dem, men vi er ikke deres ideologiske spejlbillede. Vi ønsker, at verden skal være nuanceret med både offentlige, private og alle mulige mellemformer – der er selvejende institutioner – og vi ønsker helt pragmatisk at se på, hvordan vi løser opgaverne.

Vi har set på, hvad der er sket i nogle kommuner, og dér har vi sagt nej til nogle udlicite-